

WESOŁY KURJEREK

DLA WSZYSTKICH.

Wychodzi dwa razy na miesiąc 8 i 23-go.

Wszyscy prenumeratorowie *Gońca i Iskry*, czasopisma obszernego periodycznego wychodzącego we Lwowie, otrzymują *Wesołego Kurjeka* zupełnie bezpłatnie. Również otrzymują bezpłatnie *Dodatki*. Prenumerata *Gońca i Iskry* wynosi kwartalną 2 złr. wraz z *Wesołym Kurjerkiem*.
Adres Redakcji i Administracji: we Lwowie, ulica Kraszewskiego 1. 23.

Porozumieli się...

— Moja droga — bądź grzeczną, to ja się będę znał na tem.
— Proszę pana, niech się pan zna, to ja będę grzeczną...

SZABLA

(z rękopismów pośmiertnych).

Miałem ja szablę po ojcach sławną —
Stara, jak sława mej ziemi —
Z głównią olbrzymią, w jaszczur oprawną
I z obrazkami świętymi —

Krzyż na niej błyszczał w misternem [złocie]

I rzędem tam gęste szecerby,
Co się wyryły na jej brzeszczocie,
Niby jej laury i herby.

A znałem dzieje tej szabli świętej,
Najdroższej dla mnie spuścizny,
Jako bieg życia mego poczęty,
Jak dzieje mojej ojczyzny...
Gdybym się zbratał z ojców sławnymi,
Co dziś w pamięci nam błędną,

To czułem sercem — że dzieje ziemi.
A starej szabli — to jedno...

Przez cztery wieki bluszcz sławy świętej.
W progi wznosiła domowe,
Przez cztery wieki, jak duch zaklęty,
Biła najeźdźców na głowę!..
Dzisiaj się służy już innym bogom —
Syn ich nie bitny, nie srogi —
Złamaną szablę porzucił wrogom
Pod obryzane krwią nogi.

Dzisiaj, o! dzisiaj, jak smutne śpiewy,
Jak z pod mogiły, z pod ziemi,
Słyszym sztandarów zdartych powiewy,
I rdza na szabli się ciemi...

Och! czemuś Panie w nocach i bólach
Łaknąć dał dziecku swojemu?
Czemuś opuścił na trwogi polach
Dziecię twe? czemu, o czemu?!..
Czy ono wiecznie ku Twojej chwale
I ku zbawieniu narodu,

Służyć na mięką swoją — ale
Śmiercią nieś braciom u przodu

I daj mu, Panie, jeżeli trzeba
Ku odkupieniu naszemu
Ogień miast wody, ciernie miast chleba
I bólu, bólu daj jemu!..
I daj mu w serce trzy krwawe noże
I wrzuc mu gady do domni,
On go poniesie — ale w łazie!
Nie daj mu hańby ni sromu!

Zygmunt Koc-kowski

Nowy rok.

Nowy Roku, Nowy Roku!
Co nam z rąk swych podasz?
Czyli jest szalawida,
Czy dobry gospodarz?

Czy nam proźne obietnice
Wnieśliś tylko w próżnię?
Czy na prawdę pożyteczne
Szpiechrze stęgli, brzo?

Czy za trudy i za znoje
Nie poskąpisz płacy
Gdy jutrzni wyjdiesz w pole
Z Bogiem — hej do pracy?

Nowy Roku, Nowy Roku!
Co nam z rąk swych podasz?
Powiedz, czyś ty szalawida,
Czy dobry gospodarz?

niz.

Choinka.

W wigilijny zmierzeh zimowy,
Ledwie gwiazda się zaświeci,
Już choinki ognie płoną,
Dary wezmą — grzeczne dzieci.

Panna Zizi — grzeczne dziecko,
Mama, tata wciąż ją chwala,
Więc nagrodzą ją na „Gwiazdkę“
Ślicznym Fonsiem — piękną lalą.

Lulu także bardzo „cacy“,
Grzywkę gładko ma strzyżoną,
Więc dostanie pannę z cukru,
Grubo tylko pozłocą.

Będą także na choince,
Lecz dla grzecznej jeno dziatwy:
Arlekiny, pajac, małpka,
Gęsi, sroczki, kuropatwy.

Dla niegrzecznej, tej zaś głównie,
Co golizny zna podrygi,
Będą same już bakalie,
Przedewszystkiem — słodkie figi. niz.